

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/46/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201448
Dátum vydania rozhodnutia: 06.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201448.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: ALFA POWER, a.s., so sídlom Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 35 965 746, právne zastúpený: Ružička Csekes, s.r.o., so sídlom Vysoká 2/B, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mierová 19, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia ministra hospodárstva Slovenskej republiky č. 21/2014 zo dňa 25. júna 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 183/14-100 zo dňa 3. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 183/14-100 zo dňa 3. februára 2016 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 181,90 € na účet právneho zástupcu žalobcu Ružička Csekes, s.r.o., Bratislava, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) zrušil rozhodnutie Ministra hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“ aj „Minister hospodárstva SR“) č. 21/2014 zo dňa 25.06.2014 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 12991/2014-4100-11746 zo dňa 17.03.2014, podľa § 250j ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“). Napadnutým rozhodnutím Minister hospodárstva SR zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie žalovaného č. 12991/2014/4100-11746 zo dňa 17.03.2014 o zastavení konania o vydanie osvedčenia na výstavbu energetického zariadenia „Kogeneračný zdroj Cogen - Žilina - Považský Chlmec“.

1.2 Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

1.3 Z príslušných ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej len „ZoE“) podľa krajského súdu vyplýva, že tento zákon vyžaduje preukázať skúsenosť pri prevádzke energetického zariadenia zoznamom prevádzkovaný energetických zariadení v čestnom vyhlásení, ktoré je súčasťou písomnej žiadosti o vydanie osvedčenia. Žalovaný podľa názoru krajského súdu postupoval v súlade so zásadou efektívnej súčinnosti s účastníkom konania, keď prerušením konania s výzvou na doloženie podkladov dal žalobcovi najavo, že ním predložené čestné vyhlásenie nepovažuje za dostatočné na preukázanie požadovanej skúsenosti a dal mu priestor pre doloženie ďalších dokladov. Z korešpondencie žalovaného so žalobcom v priebehu konania bolo nepochybné, že žalobca sám energetické zariadenie neprevádzkuje a skúsenosť s ich prevádzkou deklaruje prostredníctvom skúsenosti fondu EnerCap a jeho dcérskych spoločností, vrátane spoločnosti ZCHP ako majoritného akcionára žalobcu.

1.4 Krajský súd bol toho názoru, že pokiaľ mal žalovaný za týchto okolností za to, že žalobca predpísaným spôsobom nepreukázal skúsenosti s prevádzkovaním energetického zariadenia, mal vydať meritorne rozhodnutie a žiadosť žalobcu zamietnuť, prípadne rozhodnúť o nevydaní osvedčenia o súlade žalobcovho projektu s Energetickou politikou SR. Žalovaný však procesným rozhodnutím zastavil konanie, pričom argumentoval nespĺnením hmotnoprávnej podmienky pre vydanie osvedčenia. Týmto postupom sa vyhol rozhodnutiu o predmete konania.

1.5 Podľa názoru prvostupňového súdu je potrebné dôsledne odlišiť neodstránenie nedostatkov podania nedoložením určitého dokladu na výzvu správneho orgánu od nepreukázania skutočnosti, ktorú zákon vyžaduje ako podmienku pre vydanie požadovaného rozhodnutia. Zastaviť konanie podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, Správny poriadok (ďalej len „Správny poriadok“) je možné primárne vtedy, keď v podaní žiadateľa chýbajú zákonom stanovené náležitosti, ktorých absencia bráni správne mu orgánu rozhodnúť o predmete konania. V prejednávanej veci nešlo o vadu podania, ale o posúdenie, či žalobcom predložené doklady preukazujú hmotnoprávnu podmienku skúsenosti žiadateľa s prevádzkovaním rovnakého alebo podobného energetického zariadenia. Preto bol krajský súd toho názoru, že žalovaný postupoval v rozpore so zákonom, keď nesprávne právne vyhodnotil dôsledky nepreukázania skúsenosti žiadateľa ako dôvod pre zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku.

1.6 Podľa § 12 ods. 6, 7 ZoE sa na účely vydania osvedčenia vyžaduje preukázanie skúseností s prevádzkovaním rovnakého alebo podobného zariadenia priamo u žiadateľa, alebo u subjektu, ktorý má podstatný vplyv na jeho činnosť a rozhodovanie. Zákon kvantifikuje mieru tohto vplyvu 34%-ným podielom na základnom imaní žiadateľa. Účelom stanovenia tohto podielu bolo podľa názoru krajského súdu zabezpečiť, aby subjekt ovládajúci činnosť žiadateľa vedel reálne garantovať uplatnenie jeho znalostí, skúseností a know-how u budúceho prevádzkovateľa energetického zariadenia a tým aj jeho bezpečnosť. S ohľadom na účel zákona krajský súd nevidel dôvod, prečo nezohľadniť skúsenosti fondu EnerCap, ktorý je globálnym investorom podnikajúcim v oblasti energetiky a podľa žalobcovho čestného vyhlásenia sa podieľal na realizácii veľkého množstva energetických projektov na báze spaľovania plynu cez dcérske spoločnosti s použitím svojho know-how. Podľa v žalobe znázornenej vlastníckej štruktúry tento fond ovláda svoju dcérsku spoločnosť EPF Holding, ktorá je 100%-ným vlastníkom spoločnosť ZCHP, pričom tá má 88%-ný podiel na základnom imaní žalobcu. Z vecných hľadísk možno len ťažko spochybniť, že žalobcu ovláda a na jeho rozhodovanie a činnosť má rozhodujúci vplyv fond EnerCap, ktorý uplatňuje prostredníctvom dcérskej spoločnosti ZCHP ako ovládajúca spoločnosť. Postoj žalovaného, že pokiaľ skúsenosti s prevádzkovaním kogeneračného zdroja nemá spoločnosť ZCHP, potom nie je splnená podmienka podľa § 12 ods. 6 a 7 ZoE, je podľa názoru prvostupňového súdu príliš formalistický a neprimeraný, vo vzťahu k účelu, ktorý zákonodarca touto právnou úpravou sledoval. Podľa názoru súdu je nepochybné, že miera skúsenosti žalobcu s prevádzkovaním rovnakého alebo podobného zariadenia by sa nezvýšila, keby rozhodujúci podiel na základnom imaní žalobcu mal priamo fond EnerCap. Naopak skutočnosť, že medzi týmto fondom a žalobcom stoja dve 100%-né dcérske spoločnosti, skutočnú mieru skúsenosti žalobcu nijako neznižuje. V naznačenom smere preto žalovaný podľa názoru krajského súdu vychádzal z nesprávneho výkladu aplikovaných ustanovení, pričom prehliadol jeho zmysel a podstatu.

1.7 Pokiaľ ide o námietky žalobcu ohľadom možného nežiaduceho vplyvu rozhodnutia žalovaného na hospodársku súťaž a konkurenciu na energetickom trhu, bol krajský súd toho názoru, že s ohľadom na povahu napadnutého rozhodnutia, ktoré nebolo meritórnym rozhodnutím o žiadosti žalobcu o vydanie osvedčenia, by bolo predčasné skúmať zákonnosť tohto rozhodnutia z naznačených hľadísk.

1.8 Ako neopodstatnené vyhodnotil prvostupňový súd námietky žalobcu týkajúce sa tvrdého porušenia zásady dvojinštančnosti správneho konania v predmetnej veci, ku ktorému malo dôjsť tým, že na rozhodovaní rozkladovej komisie ministra hospodárstva SR sa podľa žalobcu mali podieľať zamestnanci správneho orgánu prvého stupňa. Správny poriadok výslovne predpokladá procesnú aktivitu správneho orgánu prvého stupňa po vydaní prvostupňového rozhodnutia a umožňuje mu rozhodnúť o odvolaní tzv. autoremedúrou, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie. Ak odvolaniu nevyhovie, predkladá ho spolu s prípadnými výsledkami doplneného dokazovania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu v stanovenej lehote, o čom upovedomí účastníka konania. Je bežnou rozhodovacou praxou, že správny orgán prvého stupňa predkladá odvolaciemu správne orgánu spolu s odvolaním a spisovým materiálom aj tzv. predkladaciu správu, v ktorej sa vyjadruje aj k odvolacím námietkam a zaujíma postoj k ich opodstatnenosti. Zákon nevylučuje, aby zamestnanci prvostupňového správneho orgánu svoje stanovisko k veci pre potreby druhostupňového rozhodnutia objasnili aj pri ústnom prejednaní odvolania pred odvolacím orgánom, ktorý však takýmto vysvetlením, rovnako ako obsahom predkladacej správy, nie je viazaný.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania žalovaný namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

2.2 Žalovaný v úvode odvolania zhrnul skutkový stav, ako aj napadnutý rozsudok krajského súdu. Následne žalovaný poukázal na ustanovenia § 19 ods. 3 a § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku a v súvislosti s nimi uviedol, že v situácii, keď podanie účastníka konania nemá náležitosti upravené právnou úpravou a teda vykazuje nedostatky či už z hľadiska formy alebo obsahu, správny orgán pomôže účastníkovi konania takéto nedostatky odstrániť alebo ho vyzve na ich odstránenie, pričom ho poučí, že inak konanie zastaví. Ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, správny orgán je podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku povinný konanie prerušiť, pričom počas prerušenia neplynú lehoty, ani lehota v ktorej je správny orgán povinný o veci rozhodnúť. Ak účastník konania nedostatky konania v určenej lehote neodstránil, je správny orgán povinný postupovať podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku a konanie rozhodnutím zastaviť.

2.3 Preukázanie skúsenosti pri prevádzke energetického zariadenia čestným vyhlásením žiadateľa je pri energetickom zariadení na výrobu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom nad 30 MW povinnou prílohou žiadosti žiadateľa definovanou zákonom. Skúsenosť žiadateľ preukazuje čestným vyhlásením obsahujúcim zoznam rovnakých alebo obdobných energetických zariadení prevádzkovaných žiadateľom alebo prevádzkovaných osobou s podielom na základnom imaní žiadateľa vo výške minimálne 34%.

2.4 Žalobca na preukázanie skúsenosti podľa § 12 ods. 6 a ods. 7 ZoE predložil:

- čestné vyhlásenie žalobcu zo dňa 22.05.2013 obsahujúce zoznam energetických zariadení, na ktorých výstavbe a prevádzke sa žalobca podieľal v rámci tímu EnerCap, ktorý je majoritným vlastníkom žalobcu,
- čestné vyhlásenie spoločnosti Z CHP S.a r.l. zo dňa 25.11.2013, v ktorom sa uvádza, že Z CHP S.a r.l. ako súčasť skupiny EnerCap prevádzkuje tri veterné elektrárne, tri solárne elektrárne a zároveň deklaruje skúsenosť s ďalšími projektmi elektrární,
- čestné vyhlásenie zo dňa 23.12.2013, ktoré má preukazovať skúsenosti s prevádzkovaním obdobných

energetických zariadení minoritných akcionárov,

- čestné vyhlásenie žalobcu zo dňa 24.03.2014, v ktorom prehlasuje, že spoločnosť Z CHP S.a r.l., ktorá vlastní 88% podiel na základnom imaní žalobcu prevádzkuje v rámci skupiny EnerCap tri veterné elektrárne, tri solárne elektrárne a zároveň deklaruje skúsenosť spoločnosti Z CHP S.a r.l. s prevádzkou ďalších energetických zdrojov.

2.5 Žalovaný však konštatoval, že zo všetkých žalobcom predložených čestných vyhlásení, len posledné spĺňalo predpoklady naplnenia požiadavky právneho predpisu - zákona č. 251/2012 Z. z. o predpísanom podiele na základnom imaní žiadateľa, nespĺňalo však podmienku podľa § 12 ods. 7 veta prvá ZoE - zoznam prevádzkovaných energetických zdrojov totiž tvorili veterné a solárne elektrárne, ktoré v zmysle ZoE nie sú rovnakými alebo obdobnými energetickými zdrojmi.

2.6 Žalovaný zastával názor, že v zmysle vyššie uvedeného je čestné vyhlásenie podľa § 12 ods. 7 ZoE zákonom požadovanou súčasťou podania - žiadosti žiadateľa o vydanie osvedčenia. Vychádzajúc z uvedeného a prihliadajúc na to, že žalobca ani na opakované výzvy žalovaného čestné vyhlásenie obsahovo spĺňajúce požiadavky stanovené zákonom nepredložil, bol žalovaný v danom prípade nútený postupovať podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku a konanie rozhodnutím zastaviť.

2.7 Žalovaný zastával názor, že zákon ZoE v § 12 ods. 7 poslednej vete jednoznačne určuje, že podstatným vplyvom sa na jeho účely rozumie podiel na základnom imaní žiadateľa vo výške 34%. Zo žalobcom predložených dokumentov vyplýva, že podiel na základnom imaní žiadateľa má spoločnosť Z CHP S.a r.l. a nie fond EnerCap. Žalovaný v tejto súvislosti zdôraznil, že aplikácia predmetného zákonného ustanovenia je jednou zo základných garancií preukázania skúseností budúceho prevádzkovateľa energetického zariadenia a dohľadu nad bezpečnosťou v oblasti energetiky SR, a formulácia dotknutého ustanovenia neumožňuje iný výklad, ako výklad aplikovaný žalovaným.

2.8 Žalovaný poukázal na to, že ním aplikovaný výklad ustanovenia § 12 ods. 6 a 7 ZoE má s prihliadnutím na účel tohto ustanovenia, ktorým je preukázanie praktických skúseností v oblasti prevádzkovania energetického zariadenia, ktoré majú byť garanciou bezpečnej a spoľahlivej výroby a dodávky elektriny, a teda v danom prípade aj energetickej bezpečnosti SR, v procese posudzovania žiadostí o vydanie osvedčenia na výstavbu energetického zariadenia svoje opodstatnenie, a zastával názor, že takýto výklad je správny. Žalovaný sa v tejto súvislosti nestotožnil s právnym názorom krajského súdu a mal za to, že výklad predmetného ustanovenia krajského súdu je nutné označiť za neprímerane extenzívny. Žalovaný bol toho názoru, že pre zabezpečenie bezpečnosti a spoľahlivosti výroby a dodávky elektriny je nevyhnutné, aby praktickú skúsenosť s prevádzkou rovnakého alebo obdobného energetického zariadenia mal priamo žiadateľ alebo osoba s podstatným a priamym vplyvom na činnosť žiadateľa, tak ako to vyžaduje ZoE v § 12 ods. 7, nakoľko len tak vznikne záruka toho, že deklarovaná skúsenosť s prevádzkou rovnakého alebo obdobného energetického zariadenia nebude len formálna, a že energetické zariadenie bude skutočne prevádzkovať osoba, ktorá má priamu skúsenosť s prevádzkou rovnakého alebo obdobného zariadenia, alebo na ktorej činnosť má podstatný a bezprostredný vplyv osoba, ktorá takúto priamu skúsenosť má.

3.

3.1 Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože mal za to, že krajský súd správne vyhodnotil otázku zastavenia správneho konania, ako i možnosť preukázania skúsenosti žalobcu prostredníctvom jeho ovládajúcej osoby, keď na rozdiel od žalovaných správnych orgánov nepristúpil k veci formalistickým spôsobom, ale zohľadnil zmysel právnej úpravy.

3.2 K zastaveniu správneho konania žalobca uviedol, že preukázanie skúseností doložil všetkými možnými dostupnými prostriedkami t.j. štyrmi čestnými vyhláseniami, ktorými preukázal okrem iného, že fond EnerCap, ako osoba ovládajúca žalobcu, realizoval desiatky veľkých kogeneračných zdrojov po celom svete. To, že sa žalovaný nestotožnil s názorom žalobcu, že skúsenosť môže preukázať aj osoba,

ktorá ho ovláda v zmysle §§ 66a Obchodného zákonníka a nielen jeho priamy menšinový akcionár a z tohto dôvodu neakceptoval predložené čestné vyhlásenie, nie je dôvodom na zastavenie konania o osvedčení pre neodstránenie nedostatkov podania v zmysle § 30 ods. 1 písm. d/ správneho konania. Obdobne ako krajský súd, žalobca zastával názor, že otázku výkladu preukázania skúsenosti v zmysle § 12 ods. 6 a 7 ZoE mal žalovaný, ako i prvostupňový správny orgán, vyhodnotiť v rozhodnutí o vydaní resp. nevydaní Osvedčenia. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/2/2010.

3.3 Žalobca sa stotožnil s výkladom krajského súdu, že procesným rozhodnutím o zastavení konania sa žalovaný nesprávne vyhol rozhodnutiu v merite veci o vydaní alebo nevydaní Osvedčenia. Zastavením konania sa prvostupňový i druhostupňový správny orgán taktiež účelovo vyhli zdôvodneniu (ako i následnému súdному prieskumu týchto dôvodov) prečo nie je možné za platnosti tej istej nezmenenej energetickej politiky, vydať Osvedčenie kogeneračnému zdroju, keď mu v minulosti už takéto Osvedčenie bolo raz vydané. Energetická politika SR (schválená v roku 2006 na obdobie 25 rokov), výslovne ráta s podporou kombinovanej výroby elektriny a tepla (kogenerácie) a pokiaľ by stavebný úrad nepochybil v územnom konaní, kogeneračný zdroj by dnes už bol v prevádzke.

3.4 V súvislosti s preukázaním skúseností žalobca uviedol, že je možné, aby skúsenosť s prevádzkou rovnakého alebo obdobného zariadenia preukázala aj osoba ovládajúca žiadateľa o vydanie Osvedčenia. Skutočnosť, že osoba so skúsenosťami vlastní podiel na základnom imaní žiadateľa prostredníctvom inej svojej dcérskej spoločnosti neoslabuje totiž žiadnym spôsobom mieru jej vplyvu resp. kontroly nad žiadateľom (materská spoločnosť riadi vždy všetky svoje spoločnosti nachádzajúce sa v jej vlastnickej štruktúre). Takýto záver potvrdzuje aj § 66a Obchodného zákonníka (Ovládaná a ovládajúca osoba), ktorý výslovne počíta pri určení, či ide o ovládanú a ovládajúcu osobu aj s nepriamou kontrolou ovládajúcej osoby, prostredníctvom iných svojich dcérskych spoločností. Obdobne aj iné právne predpisy (napr. zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže) kalkulujú pri ekonomicky prepojených osobách so všetkými subjektmi v rámci jednej ekonomickej skupiny.

3.5 Žalobca preukázal v správnom konaní (čestnými vyhláseniami, akcionárskou štruktúrou fondu EnerCap, výpismi z obchodných registrov, ako i centrálného depozitára cenných papierov), že fond EnerCap je osobou ovládajúcou žalobcu v zmysle § 66 Obchodného zákonníka. Z tohto vzťahu ovládanej a ovládajúcej osoby je následne nespochybniteľné, že fond EnerCap (ako ovládajúca osoba) má nielen podstatný, ale na rozdiel od 34% minoritného akcionára (spoločníka) aj rozhodujúci vplyv na žalobcu. Z uvedených dôvodov sa teda žalovaný nemal podľa žalobcu uspokojiť s formálnym odkazom na gramatické znenie § 12 ods. 7 ZoE, ale mal skúmať a zaoberať sa jeho cieľom a účelom, tak ako to stanovuje požiadavka ústavno - konformného výkladu právnych predpisov, potvrdená rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR, podľa ktorého, čisto formálny výklad právneho predpisu, bez zohľadnenia jeho cieľa a zmyslu, nie je zárukou správnej aplikácie práva. Správny orgán by sa preto nemal obmedzovať iba na formálny gramatický výklad, ale musí zohľadniť aj cieľ a zmysel predmetnej právnej úpravy. Žalobca poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 306/2010, III.ÚS 72/2010, III.ÚS 341/07.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

4.2 Podľa 244 ods. 1, 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p.

4.4. Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca podal dňa 28.05.2013 na Ministerstve hospodárstva Slovenskej republiky Žiadosť o vydanie osvedčenia o súlade investičného zámeru na vybudovanie zdroja na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla s dlhodobou koncepciou energetickej politiky Slovenskej republiky č. MH-NO-2013/01, a to podľa § 12 ZoE. Žalobca mal v záujme realizovať na pozemku v k. ú. B. H. stavbu „Kogeneračného zdroja Cogen - Žilina - Považský Chlmec“ (ďalej len ako „energetické zariadenie“). Žalovaný predmetné konanie o vydanie osvedčenia na výstavbu energetického zariadenia rozhodnutím č. 3104/2013-4100 zo dňa 01.07.2013 prerušil a žalobcu vyzval doplniť žiadosť č. MH-NO-2013/01 zo dňa 24.05.2013, podľa § 12 ZoE, o nasledovnú dokumentáciu:

- charakteristiku energetického zariadenia,
- údaje o množstve primárnych zdrojov energie na jeden rok bežnej prevádzky,
- predpokladaný prínos výrobnnej kapacity elektroenergetického zariadenia k dosiahnutiu určitého podielu obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej spotrebe podľa osobitného predpisu a k úspore emisií,
- stanovisko distribučnej sústavy, ku ktorej bude elektroenergetické zariadenie pripojené k údajom podľa § 12 ods. 4 písm. b/ bodov 3.1 a 10.2 ZoE,
- stanovisko prevádzkovateľa prenosovej sústavy k údajom podľa § 12 ods. 4 písm. b/ bodov 2, 3.1, 8.1 a 10.1 ZoE,
- žalobu zo dňa 17.04.2013 voči stanovisku ÚRSO č. 1661-2013-BA zo dňa 08.03.2013.

4.5 Žalobca na vyššie uvedenú výzvu reagoval podaním doručeným žalovanému dňa 31.07.2013, ktorého súčasťou boli nasledovné prílohy:

- doplnenie charakteristiky energetického zariadenia,
- údaje o množstve primárnych zdrojov na jeden rok bežnej prevádzky,
- predpokladaný prínos výrobnnej kapacity elektroenergetického zariadenia k dosiahnutiu určitého podielu obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej spotrebe,
- predpokladaný prínos výrobnnej kapacity elektroenergetického zariadenia a úspore emisií,
- stanovisko prevádzkovateľa prenosovej sústavy a prehodnotené stanovisko prevádzkovateľa prenosovej sústavy,
- žaloba zo dňa 17.04.2013 voči ÚRSO č. 1661-2013-BA zo dňa 08.03.2013,
- vyjadrenie ÚRSO ako odporcu v súdnom konaní na NS SR sp. zn. 5Sžz/2/2013 zo dňa 06.05.2013 k žalobe žalobcu na ochranu pred nezákonným zásahom.

4.6 Podaním zo dňa 06.09.2013 žalobca doložil ešte stanovisko prevádzkovateľa distribučnej siete Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., ku ktorej bude energetické zariadenie pripojené.

4.7 Rozhodnutím č. 3104/2013-4100 zo dňa 11.09.2013 žalovaný opäť prerušil konanie a vyzval žalobcu na doplnenie žiadosti č. MH-NO-2013/01 zo dňa 24.05.2013 podľa § 12 ZoE a podľa § 12 a 13 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike, o:

- návrh na vymedzené územie v oblasti sústavy tepelných zariadení,
- v prípade partnerov, ktorí budú spolupracovať v oblasti sústavy tepelných zariadení, a teda budú súčasťou vymedzeného územia, žiadal žalovaný predložiť ich stanovisko k budúcej spolupráci,
- podnikateľský zámer a predpoklady hospodárnosti v oblasti sústavy tepelných zariadení, na ktoré sa žiada vydať osvedčenie,
- doklad o výške % podielu spoločnosti EnerCap na základnom imaní žiadateľa uvedeného v čestnom vyhlásení prevádzkovaných zdrojov zo dňa 22.05.2013 a v žiadosti zo dňa 28.05.2013.

4.8 Podaním doručeným žalovanému dňa 18.10.2013 žalobca doplnil svoju žiadosť o vydanie osvedčenia na výstavbu energetického zariadenia. K prvému bodu žalobca uviedol, že návrh na vymedzené územie v oblasti sústavy tepelných zariadení je mesto Žilina ako celok, pričom prioritné

zameranie smeruje na mestské časti Považský Chlmec, Hájik a ich okolie a obec Hôrky. V súvislosti s partnermi, ktorí budú spolupracovať v oblasti sústavy tepelných zariadení, žalobca uviedol predbežný zoznam potenciálnych odberateľov tepla, ktorí im vydali potvrdenie o záujme o vyrobené teplo. Pokiaľ ide o tretí bod, žalobca uviedol, že podnikateľský zámer predložil už spolu s prvotnou žiadosťou. Predpoklady hospodárnosti v oblasti tepelných zariadení ZoE ani zákon o tepelnej energetike nestanovujú bližšie, preto žalobca požiadal žalovaného o usmernenie, na ktoré však žalovaný nereagoval. Napriek uvedenému však v prílohe žalobca doplnil informácie k predpokladom hospodárnosti v oblasti sústavy tepelných zariadení. V súvislosti so štvrtým bodom žalobca uviedol štruktúru fondu EnerCap, ktorý cez svoju dcérsku spoločnosť Z CHP S.a r.l. registrovanú v Luxembursku vlastní 88% akcií v spoločnosti žalobcu. Ako doklady potvrdzujúce vlastnícku štruktúru priložil žalobca:

- výpis z Centrálného depozitára cenných papierov SR preukazujúci, že spoločnosť Z CHP S.a r.l. vlastní 88% akcií spoločnosti žalobcu,
- výpis z obchodného registra spoločnosti Z CHP S.a r.l., ktorá je 100% vlastnená spoločnosťou EPF Holdings S.a r.l.,
- výpis z obchodného registra spoločnosti EPF Holdings S.a r.l., kde je majoritným akcionárom (97,99%) EnerCap Power Fund I LP,
- výpis zo zoznamu akcionárov Enercap Power fund I LP, kde hlavnými akcionármi sú Európska investičná banka a Európska banka pre obnovu a rozvoj.

4.9 Rozhodnutím č. 3104/2013-4100 zo dňa 30.10.2013 žalovaný opätovne prerušil konanie a žalobcu vyzval na doplnenie žiadosti č. MN-NO-2013/01 zo dňa 24.05.2013 o:

- skúsenosť pri prevádzke energetického zariadenia vrátane zoznamu vedeného v čestnom prehlásení o prevádzkovaných energetických zariadeniach prevádzkovaných osobou s podstatným vplyvom na činnosť a rozhodovanie žiadateľa,
- doklad o výške % podielu na základnom imaní žiadateľa uvedeného v čestnom vyhlásení prevádzkovaných zdrojov zo dňa 22.05.2013 v žiadosti zo dňa 28.05.2013.

4.10 Žalobca na vyššie uvedené rozhodnutie reagoval podaním doručeným žalovanému dňa 29.11.2013, v ktorom reagoval na požiadavky žalovaného a v rámci príloh doložil Čestné vyhlásenie vo veci prevádzkovaných zdrojov od spoločnosti Z CHP S.a. r.l. a Vyjadrenie Stredoslovenskej energetiky - distribúcia, a.s.,.

4.11 Rozhodnutím č. 3104/2013-4100 zo dňa 04.12.2013 žalovaný prerušil konanie a žalobcu vyzval v zmysle § 12 ZoE a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní doplniť žiadosť č. MH-NO-2013/01 zo dňa 24.05.2013 o:

- informáciu o skutočnom stave všetkých podaných žalôb, vrátane kópií vydaných uznesení,
- skúsenosť pri prevádzke energetického zariadenia vrátane zoznamu vedeného v čestnom prehlásení o prevádzkovaných energetických zariadeniach prevádzkovaných osobou s podstatným vplyvom na činnosť a rozhodovanie žiadateľa.

4.12 Podaním doručeným žalovanému dňa 27.12.2013 žalobca reagoval na vyššie uvedené rozhodnutie žalovaného a doložil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžz/2/2013 spolu so zápisnicou z pojednávania, vyjadrenie MH SR č. 4937/2013-4100 zo dňa 22.11.2013 a dodatočné čestné vyhlásenie zoznamu prevádzkovaných zdrojov.

4.13 Rozhodnutím č. 3104/2013-4100 zo dňa 14.01.2014 žalovaný prerušil konanie a vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podkladom i k spôsobu zistenia správneho orgánu, prípadne navrhol jeho doplnenie v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku. K piatemu prerušeniu konania žalobca uviedol, že ho považuje za nezákonné, pretože správny poriadok neumožňuje prerušiť správne konanie za účelom vyjadrenia sa účastníka konania k podkladom rozhodnutia a spôsobu ich zistenia.

4.14 Žalovaný rozhodnutím č. 12991/2014-4100-11746 zo dňa 17.03.2014 zastavil konanie v zmysle § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku, pričom dôvodil, že žalobca nepredložil také čestné prehlásenie, alebo zoznam energetických zariadení, ktorý by naplnil zákonom stanovené podmienky. Tvrdenia

žalobcu o ovládanej a ovládajúcej osobe s poukazom na príslušné ustanovenia obchodného zákonníka považoval žalovaný za nesprávne a zavádzajúce. Podiel na hlasovacích právach nie je možné podľa žalovaného stotožňovať s podielom na základom imaní. Čestné vyhlásenie spoločnosti Z CHP S.a. r.l. nemožno akceptovať, nakoľko nie je žiadateľom o osvedčenie.

4.15 Minister hospodárstva Slovenskej republiky rozhodnutím č. 21/2014 zo dňa 25.06.2014 zamietol rozklad žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že aj na základe doplnených údajov nebola preukázaná skúsenosť pri prevádzke energetického zariadenia, nakoľko žalobca v predloženej čestnom vyhlásení o prevádzkovaných energetických zariadeniach nepreukázal, že by tieto energetické zariadenia prevádzkoval žalobca alebo osoba s podstatným vplyvom na činnosť a rozhodovanie žiadateľa.

4.16 Podľa § 12 ods. 1 ZoE, energetickým zariadením sa na účely tohto ustanovenia rozumie elektroenergetické zariadenie, plynárenské zariadenie, potrubie na prepravu pohonných látok alebo na prepravu ropy a zariadenie na rozvod skvapalneného plynného uhl'ovodíka.

4.17 Podľa § 12 ods. 2 veta prvá ZoE, stavať energetické zariadenie možno iba na základe osvedčenia na výstavbu energetického zariadenia.

4.18 Podľa § 12 ods. 6, 7 a 8 ZoE, súčasťou písomnej žiadosti žiadateľa pri energetickom zariadení na výrobu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom od 1 MW je stanovisko úradu k vydaniu osvedčenia na výstavbu energetického zariadenia. Súčasťou písomnej žiadosti žiadateľa pri energetickom zariadení na výrobu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom nad 30 MW je preukázanie odbornej spôsobilosti podľa § 5 ods. 4 alebo § 9 ods. 2 a skúseností pri prevádzke energetického zariadenia. Skúsenosťou pri prevádzke energetického zariadenia sa rozumie prevádzka rovnakého alebo obdobného energetického zariadenia, na ktoré žiada žiadateľ osvedčenie na výstavbu energetického zariadenia. Skúsenosť žiadateľ preukazuje zoznamom prevádzkovaných energetických zariadení v čestnom vyhlásení alebo zoznamom energetických zariadení prevádzkovaných osobou s podstatným vplyvom na činnosť a rozhodovanie žiadateľa v čestnom vyhlásení. Na účely tohto ustanovenia sa podstatným vplyvom rozumie podiel na základnom imaní žiadateľa vo výške minimálne 34%. Ak investičný zámer žiadateľa je v súlade s energetickou politikou, ministerstvo osvedčenie na výstavbu energetického zariadenia vydá v lehote do 60 dní odo dňa doručenia žiadosti; táto lehota môže byť predĺžená o 30 dní. Ak investičný zámer žiadateľa nie je v súlade s energetickou politikou, ministerstvo žiadosť zamietne. Dôvody na zamietnutie žiadosti musia byť objektívne, nediskriminačné a riadne podložené.

4.19 Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpli v konaní ujmu.

4.20 Podľa § 19 ods. 2 a 3 správneho poriadku, podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti. Pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

4.21 Podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

4.22 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania

skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správny rozhodnutím.

4.23 Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

4.24 Správny orgán je povinný skúmať podanie účastníka ako celok, identifikovať jeho formálne aj materiálne náležitosti. V prípade, že podanie neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, správny orgán vyzve účastníka konania na ich doplnenie, resp. na odstránenie väd podania. Základnými náležitosťami akéhokoľvek kvalifikovaného podania sú jednoznačná špecifikácia navrhovateľa, predmet podania a petit.

4.25 Odstraňovanie nedostatkov podania je konkretizáciou zásady úzkej súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania. Táto súčinnosť nemôže mať charakter formálnosti. Jej cieľom je vybaviť vec efektívne, zodpovedne a bez zbytočných priťahov. Rozsah poučenia síce nemá nahrádzať pomoc poskytovanú na zmluvnom základe advokátom, avšak musí byť taký, aby účastník v konaní neutrpel ujmu.

4.26 Odvolací súd má za to, že správne orgány, najmä správny orgán prvého stupňa podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a zásad nepostupovali. Ak bol prvostupňový správny orgán toho názoru, že pre nepreukázanie dostatočných skúseností pri prevádzke energetického zariadenia nemôže riadne a náležite rozhodnúť o vydaní osvedčenia, mal žiadosť žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú, ale nie konanie zastaviť z dôvodu nedoplnenia podania žiadosti.

4.27 Prvostupňový správny orgán predmetné konanie prerušil a žalobcu vyzval na doplnenie žiadosti celkovo päťkrát, pričom je potrebné uviesť, že žalobca v každom jednom prípade reagoval na výzvu žalovaného správneho orgánu a svoju žiadosť doplnil podľa názoru odvolacieho súdu pomerne vyčerpávajúco a v maximálnom možnom rozsahu. Pre vydanie nemeritórneho rozhodnutia podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku preto neboli v danom prípade, podľa názoru najvyššieho súdu splnené zákonné podmienky. Žalobcovi bolo znemožnené v odvolacom správnom konaní a prípadne následne v konaní pred súdom v správnom súdnictve uplatniť vecné (meritórne) námietky proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, čím došlo k porušeniu jeho práv v správnom konaní ako aj k porušeniu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4.28 Odvolací súd považuje za nevyhnutné dať do pozornosti, že konanie prvostupňového správneho orgánu taktiež nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti konania, pretože viaceré skutočnosti a dôkazy, o ktoré žiadal žalobcu doplniť svoju žiadosť, mohol a mal požadovať prvostupňový správny orgán už v rámci prvej výzvy na doplnenie žiadosti. Postupom, ktorý správny orgán zvolil, minimálne vyvolal dojem snahy o umelé predlžovanie konania a vyháňanie sa meritórnemu rozhodnutiu veci.

4.29 Odvolací súd sa stotožnil s argumentmi krajského súdu ohľadom preukazovania skúseností s prevádzkovaním energetického zariadenia, ako aj s konkrétnymi argumentmi, prečo zohľadniť skúsenosti fondu EnerCap.

4.30 Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu podaného odvolania, konštatuje, že argumentácia

žalovaného nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal s odvolacími námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad. Najvyšší súd v tejto veci nezistil právne ani procesné dôvody, ktoré by viedli k inému záveru ako je potvrdenie rozsudku krajského súdu.

4.31 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.32 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.33 Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovelo a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

5.

5.1 O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov konania proti žalovanému za odvolacie konanie v celom rozsahu, keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený.

5.2 Úspešnému žalobcovi je priznaná náhrada uplatnených a účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Právny zástupca žalobcu predložil vyčíslenie trov konania vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 22.04.2016.

5.3 Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa predloženej špecifikácie a to za podanie vyjadrenia k odvolaniu v roku 2016 vo výške 143,- € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby (ďalej len „vyhláška“) v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2016 vo výške 858,- €, režijný paušál 8,58 €. Celkovo trovy právneho zastúpenia s režijným paušálom predstavujú sumu 151,58 €.

5.4 Právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, a teda svoju odmenu i náhrady hotových výdavkov navýšil o 20% DPH, čo predstavuje sumu 30,32 €.

5.5 Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trovy právneho zastúpenia vo výške 181,90 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu.

6.

6.1 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

6.2 Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis - Správny súdny poriadok. Vzhľadom k tomu, že predmetné odvolacie konanie začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP, dokončilo sa podľa doterajších predpisov, t.j. procesne podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.